

Posudek k diplomové práci *Redefining the teacher as a performer*

Katedra autorské tvorby a pedagogiky, DAMU

Studentka : Bc. Isabel Cristina Mendoza Piedrahita

Vedoucí práce: Mgr et MgA Michaela Raisová

Oponentka: MgA Hana Malaníková, PhD

Datum obhajoby práce: 26. 9. 2017

Studentka Isabel Cristina Mendoza Piedrahita předkládá diplomovou práci s názvem *Redefining the teacher as a performer* (česky trochu jinak, Redefinování role učitele jako performerera – Analýza zkušeností s komunitou bez divadelního povědomí), v níž popisuje svoji zkušenost s přípravou a vedením série workshopů v kolumbijské komunitě pedagogů. Na začátku práce si klade otázku, jak lze využít a zúročit zkušenost nabytou skrze studium psychosomatických disciplín na Katedře autorské tvorby a pedagogiky. Isabel si stanovila nelehký úkol. Jednak se v práci snaží čtenáře uvést do složitého kontextu, v němž její skupina (neboli *Team*, jak ji v práci nazývá) musela fungovat a na něž museli reagovat, protože ten do jisté míry souvisí i s úspěchem jejího projektu. Isabel je pečlivá a velmi samostatná studentka, svou práci konzultovala jedenapůlkrát, a myslím, že to se projevilo i na textu. Přepečlivý a příliš podrobný úvod do kontextu, který je rozepsán na ploše několika počátečních kapitol, odvádí čtenáře od jádra otázky, která byla impulsem k napsání této práce, a mnohdy krouží okolo a po povrchu, resp. *pro stromy nevidí les*. Po úvodu do sociálního, politického a kulturního kontextu, následuje analýza vytyčených cílů. Isabel zmiňuje, jak byla pro účastníky workshopu důležitá reflexe, ale skoro jako by zapomněla, že i ona se mohla vydat cestou reflexivní, namísto popisné. Jednotlivé kapitoly jsou členěné přehledně a evokují deníkový zápis. Snad by se na několika místech daly spojit do jedné, především ze začátku.

Pozoruhodný je na textu žánr, který pro svou práci Isabel zvolila. Ten se pohybuje na pomezí osobního deníku, velmi podrobného, detailního zápisu. Je to jakási zpráva o cestě do daleké a neznámé krajiny, v níž panují jiné zvyklosti, které Isabel pečlivě dokládá a vysvětluje. Druhým žánrem, s nímž autorka pracuje, je jakási antropologicko-psychologická studie, ovšem uváděná na pozadí vlastní, tedy subjektivní zkušenosti. V tomto ohledu je škoda, že si Isabel nevšimla, že první žánr, deníkový zápis, je tím silnějším, a tedy potenciálně nosnějším, a že s ním nepracuje vědoměji, osobněji a více autorsky. Otázky redefinování role učitele jako performerera se práce nakonec dotýká překvapivě jaksí okrajově. Z analýzy, kterou Isabel vypracovala, nevyplývá, zda učitel, který se má redefinovat, je Isabel a její *Team* nebo pedagogové – účastníci workshopů. Ačkoliv si Isabel klade zajímavé, důležité otázky, slušelo by se je podpořit i jinými prameny, než jaké poskrovnu uvádí, protože toto téma studentku evidentně zajímá a nabytá zkušenost s vedením workshopů a vůbec produkcí takového velikého podniku rozhodně má potenciál oslovit i jiné kolegy, kteří by se do něčeho takového chtěli pustit. V práci mi scházel podrobnější popis jednotlivých dílen, který by mi pomohl pochopit i závěry, k jakým Isabel v závěru dochází. Isabel a její *Team* se dopustili náročného výšlapu, a to, čeho dosáhli, je pozoruhodné. Pokud by se Isabel chtěla tématu věnovat dále, taková práce podle mě má potenciál oslovit i jiné pedagogy a divadelníky. Isabel svou diplomovou práci odevzdala včas, nicméně by jí byla prospěla pečlivější korektura. Po formální stránce je její práce v pořádku a obsahuje všechny náležitosti diplomové práce, a proto ji **doporučuji** k obhajobě.

Navrhované hodnocení C.

Mgr. et MgA Michaela Raisová

V Praze dne 20. září, 2017